

Na kmetiji je lepo, najlepše pa je na kmetiji Godec iz Njiverc

Bil je eden izmed prvih toplih pomladnih dni. Že zjutraj smo se otroci iz skupine Sove odpravili na daljši sprehod do Njiverc, kjer nas je pričakal fant Luka v delovni obleki in v spremstvu mamice. Odpravili smo se na njihovo kmetijo, kmetijo Godec, in naš dan poln pustolovščin se je pričel. Najprej smo obhodili kmetijo in si ogledali nekaj zunaj postavljenih strojev. Imeli smo možnost videti tudi odvoz gnojnice iz gnojne jame. Pot po dvorišču nas je vodila do svinjaka, kjer nas je pričakal ata pujs – merjasec. Ko smo si ogledali del njegove družine, smo se odpravili mimo svinjaka nazaj k prvemu delu hlevov, kjer smo na ogled dobili le nekaj dni starega pujska. Otroci so ga z veseljem božali, ko je med slamo iskal svojo mamico. Kasneje se mu je pridružil še starejši pujssek, ki je star ravno toliko, kot so stari pujski, ko jih morajo ločiti od mame. Ta je bil že nekoliko navihan in spreten in nismo tvegali, da bi nam pobegnil, saj bi ga verjetno v tem primeru lovili še danes. Naš ogled se je nadaljeval pri veliki žagi, ki hlode nareže na deske. Ta potek smo si ogledali tudi praktično, zlasti navdušeni so bili fantje, ki jih ta mehanizacija še posebej pritegne. Kasneje smo bili povabljeni k prvim sosedom, kjer smo si ogledali številne vrste golobov. Bili so vseh sort, barv in velikosti. Otroci so si jih z navdušenjem ogledovali, saj so bili takšni, kot jih ne srečamo ravno vsak dan. Z veseljem so hodili po prostorih, kjer bivajo, se jim sklanjali, ko so odleteli ven, ter si ogledovali njihove mladičke. Pot nas je vodila po vasi naprej. Ustavili smo se pri kokoših, ki smo jih nahranili s travo, ki je bila na naši strani seveda veliko okusnejša. Otroci so govorili o svojih vtisih in doživetjih z živalmi, ki jih imajo doma, a nobena izmed njih se ni mogla kosati z majhnimi pujski. Ko smo se vrnili na kmetijo Godec, smo bili povabljeni še k sosedom na drugi strani, kjer smo si ogledali leglo mladičkov nemškega ovčarja. Po prijetnem božanju mehkih kožuščkov smo se vrnili na kmetijo Godec, si ogledali nekaj traktorjev in nato so nam pripravili še čudovito pogostitev. Bilo nam je tako lepo, da smo se kar ponovno najavili že čez nekaj tednov in seboj bomo povabili še ostale prijatelje iz vrtca. Zagotovo nismo bili na kmetiji zadnjič, saj smo opazili, da otroci živali v veliki meri poznajo le iz knjig, živalskega vrta in fotografij, saj je v okolici vse manj kmetij, ki bi nam omogočile vse to videti. Gostoljubje, žar v očeh ljudi, ki živijo za živali, in dobra volja so nas ponesli do čudovitega dne, ki ga verjetno nikoli ne bomo pozabili. Hvala vsem na kmetiji Godec za vse, kar so nam omogočili ta dan.

Janja Horvat

